

عنوان مقاله:

اثر بخشی روان درمانی پویشی فشرده کوتاه مدت در تجارب تجزیه ای، روابط موضوعی و نادیده انگاری پاداش تاخیری در افراد مبتلا به اختلالات اعتیادی و مصرف مواد

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرشاد احمدی - دانشجوی دکتری روانشناسی بالینی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

محمدعلی گودرزی - استاد، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

سید علی کاظمی رضایی - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده مقدمه: هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی روان درمانی پویشی فشرده کوتاه مدت (ISTDP) در زمینه تجارب تجزیه ای، روابط موضوعی و نادیده انگاری پاداش تاخیری در افراد مبتلا به اختلالات اعتیادی و مصرف مواد بود. روش: طرح پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. نمونه این پژوهش ۳۰ نفر از مردان مبتلا به سوء مصرف مواد در کلینیک های ترک اعتیاد شهر مریوان بودند که توسط روان پزشک مرکز و مصاحبه ساختار یافته انتخاب شدند. شرکت کنندگان به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵) و کنترل (۱۵) گمارده شدند و مقیاس تجارب تجزیه ای، روابط موضوعی و پرسشنامه انتخاب پاداش را در پیش آزمون و پس آزمون تکمیل نمودند. گروه آزمایش تحت ۱۵ جلسه ۹۰ دقیقه ای گروه درمانی درمان پویشی فشرده کوتاه مدت قرار گرفتند. برای تحلیل داده ها، از تحلیل کواریانس چند متغیره استفاده شد. یافته ها: یافته های این پژوهش نشان داد که روان درمانی پویشی فشرده کوتاه مدت به شیوه گروهی، پس از ۱۵ جلسه مداخله، اثر معنی داری در کاهش خرده مقیاس های تجارب تجزیه ای، روابط موضوعی و نادیده انگاری پاداش تاخیری گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل داشت. نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که درمان پویشی فشرده کوتاه مدت به شیوه گروهی، راهبردی موثر در بهبود علائم تجارب تجزیه ای، روابط موضوعی و نادیده انگاری پاداش تاخیری در افراد مبتلا به اختلالات اعتیادی و مصرف مواد می باشد و می توان از آن به عنوان روش درمانی موثر بهره برد.

کلمات کلیدی:

مصرف مواد، تجارب تجزیه ای، روابط موضوعی، نادیده انگاری پاداش تاخیری، روان درمانی پویشی فشرده کوتاه مدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1253945>

